

Izhaja vsako soboto
in je za naročnike „Našega
Lista“ v kamniškem okraju
brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo
tristopna petit-vrsta po 10 v.
za enkrat, za večkratno ob-
javljenje po dogovoru.

Iz seje občinskega sveta kamniškega

dne 12. avgusta 1905.

Seji je predsedoval župan g. dr. A. Kraut, ki je imenoval verifikatorjema gg. Koschierja in Žargija.

Na predlog g. Benkoviča se sklene zadevo radi sejmov postaviti na 1. točko prihodnje seje.

Za podelitev baron Karol Wurzbachove ustanove cesarice Elizabete za invalide oziroma hiralce za Kamnik odmenjenega mesta po 60 K je predlagan Janez Matičič iz Kamnika; za mesto po 60 K, odmenjeno za Homec, pa edini prosilec Lovrenc Pibernik iz Šmarce; za mesto po 60 K, odmenjeno za Jarše, Marija Košak iz Jarš.

Na predlog g. Potokarja se izvolijo v zdravstveni svet gg. Močnik (načelnik), Gerlovič in Žargi.

G. Potočnik predlaga, naj se naroči 10 iztisov „Kažipota“ v Goriški tiskarni. Obvelja.

Sklene se Jožefu Potočniku alias Prelesniku podeliti za sedaj mesečne podpore 4 K.

Prošnja Gašperja Škrabarja za podelitev podpore se odkloni, ker ima že podpore 5 K na sedem tednov in dobiva mesečno 6 K pri meščanski korporaciji.

Sklene se tudi, da se Antonu Watzaku ne da podpore, ker dobiva isti od g. dr. vitez Schneida pl. Treuenfeld

mesečne podpore 24 K in prosto stanovanje, vrhu tega dobiva pri meščanski korporaciji mesečne podpore 4 K in na leto 1 seženj korporacijskih drv.

Dalje se dovoli, o sledeče podpore: Mariji Kofler se poviša mesečna podpora od 5 na 6 kron, Antoniji Kapus se podeli mesečna podpora 4 K, Gregorju Slabajni 5 K in Antoniji Ganerc 3 K, Mariji Kimove in Rozaliji Čebulj pa se poviša mesečna podpora prvi od 4 na 5, drugi od 4 na 6 kron.

Na predlog g. Potokarja se sklene napraviti stražnikoma dežne plašče, ki pa ostanejo last kamniške občine.

Prošnja podpornega društva za odpuščene kaznjence v Mariboru se na predlog istega g. poročevalca odkloni, ker je občina z bremeni itak preobložena.

Janezu Pavliču se na predlog g. Močnika dovoli za napravo požarnega zidu obrok enega leta. Istotako se na predlog g. župana dovoli Jakobu Jašove enaka olajšava.

Prošnji Ivane Dobrove se na predlog g. Močnika ne ugodí.

Alojziji Plahuta se dovoli za prekritje strehe in napravo požarnega zidu obrok enega leta. (Poročevalc g. Potokar.)

S tem je dnevni red končan.

O kamniškem Malem gradu.

(Napisano leta 1887.)

Sredi Kamnika stoji majhen kamenit holmec „Mali grad“ imenovan. Sive, strme skalne pečine ga obdajajo od vseh strani. Samo proti mestu je hrib toliko raznesen, da se more nanj priti. Prišedšemu na vrh odpre se ti diven razgled na vse strani. Okolo hriba se vrste bele hiše kamniških meščanov. Proti jugu se razprostira širo, rodovito polje, mej katerim se tu in tam dviga prijazna vas z lepo cerkvijo; na konci planjave zazreš v megli zavito belo Ljubljano in nad njo njen mogočni grad.

Na vzhodu ti zabranjuje pogled strmo visoko pečevje Brgantove gore ali Karneka, na katerega vrhu štrle izza zelenih smrek sive razvaline nekdanjega močnega gradu. V njegovem znožji se peni med skalami mrzla Bistrica.

Ravno na nasprotni strani zagledaš na malem, zelenem višku cerkev sv. Jožefa; okolo nje se širi mestno pokopališče. „Žale“ se zove ta hrib, in to po pravici, saj je on kraj žalosti in miru. Izvestno, da se od davnih časov nikjer v mestu ni prelilo toliko in tako bitkih solz kakor ravno tu gori. Od tod se zavije pot polagoma navzgor. Tu se hodi mimo pasijonskih postaj h kapelici, ki stoji vrhu hriba v senci dreves — na Kalvarijo.

Na severnej strani kipe proti nebu visoki vrhovi kamniških planin. Visoko na gori se dviga staroslavna

romarska cerkev sv. Primoža. V ravnini pa se ti upre oko v veliko zatemnelo zidanje pod gosto zarastenim hribom. To je slavni mekinski samostan, ki pa že nad sto let stoji prazen.

Ogledala sva si, bralec dragi, okolico le površno, ne da bi opaževala poprej hrib, na katerem stojiva.

Tu se razprostira v senci košatih lip zelena plan, ki vabi utrujenega šetaleca k sebi. Na zahodnej strani stoji na strmej, globokej pečini grad, katerega trdne, malo ne okamenele razvaline vže stoletja in stoletja trdovratno kljubujejo viharjem neba. Neznano je, kdo je tu gori prebival. In dasi molči zgodovina o gospodi, ki je tu gori prebivala, ohranila nam je vender narodna pripovedka spomin na njo.

Na vzhodnej strani, razvalini nasproti, kipi k nebu zvonik lične cerkvice, zidane na robu skalne peči. Starodavna ta hiša božja nima sebi jednake na vsem Slovenskem in morda tudi daleč drugje ne. Zidana je namreč v tri nadstropja, in v vsakem je kapelica. Najvišja kapelica je posvečena Mariji sedem žalosti, srednja sv. Eligiju in spodnja, najmanjša, sv. Petru. Tudi o začetku te cerkvice ne pove zgodovina nič gotovega, a govornica narodova je ohranila o tem mično pripovedko, ki se tiče tudi onega gradu, katerega razvaline smo si ravnokar ogledali.

(Konec prihodnjič.)

Razstava starin v Kamniku. Kdor je imel priliko ogledati si to zanimivo razstavo, je moral priznati, da ima naše mesto shranjenih obilico dragocenih starin, ki svedočijo, kako slikovita in bogata je bila nekdanja naša narodna noša, ki pa ima sedaj žal tako malo veljave med Slovenci. — Posamezne stvari tu naštevati bi bilo odveč, kajti zbranih je bilo toliko lepih stvari, da se je marsikak tujec čudil taki starinski zbirki. Že takoj pri vходу v Čitalniško dvorano, kjer je bila urejena razstava, si opazil, da so vse to mogle razvrstiti in urediti le spretno roke. Z odra doli te je pozdravljaj slikovit prizor in zdelo se ti je, da ogleduješ razstavo sredi lepe slovenske vasi. Vrstile so se pred teboj različne avbe, vsakovrstne obleke, rute, peče, pasovi, krasne ročne vezenine, podobe, rimske in grške izkoptine, kositarne posode, majolike in še mnogo drugih predmetov. Škoda, da se je razstava tako kmalu zaključila in da se nanjo ni opozorilo še posebej ljudstva iz okolice. — Za prireditev razstave ima zaslugo v prvi vrsti naš za umetnost vedno vneti g. Sadnikar, ki je iz svoje sloveče zbirke dal na razpolago precejšnje število dragocenih predmetov in neumorni naš čitalniški režiser g. Josip Stele, ki je pomagal urediti razstavo, kakor tudi gospodične, ki so radovoljno prevzele razkazovanje obiskovalcem; dalje gospe, gospodične in gospodje — med temi nam je omeniti posebno tudi g. A. Froelicha — prepustivši prirediteljema toliko lepih, v nas Slovencih za nekdanjo narodno nošo zanimanje vzbujajočih starin. Prirediteljema razstave in vsem razstavljalcem iskrena hvala!

Cesarjeviča Rudolfa vojaško veteransko društvo v Kamniku je praznovalo v nedeljo 20. t. m. 75 letnico našega cesarja. Društvo sta posetili pri tej priliki tudi veteranski društvi iz Št. Vida nad Ljubljano in z Ježice, ki ju je korporativno z zastavo kamniško društvo na kolo-dvoru vsprejelo. Na jako lepo okrašenem vrtu „pri Petriču“ se je vršila popoldan ob 4. uri veselica, pri kateri je sodelovala mestna godba kamniška. Veseli nas, da se tudi veteransko društvo zaveda, da i ono obstoji samo iz Slovencev in da je njegov delokrog v slovenskem Kamniku. Pri tej priliki si ne moremo kaj, da bi ne kritikovali tega, kar se je splošno opazilo in marsikoga — nas izvzemši — osupnilo. Bolj patrijotičnega društva kakor je kako veteransko, si niti kamniški okrajni glavar niti kak komisar ne more želeti. Patriotizem kamniških veteranov služi lahko vsem Avstrijcem za pravi vzgled, vendar ni prišel k njim proslavljenju cesarjevega 75. rojstnega dne — ki se je vršilo ob navdušenih govorih na vladarja — niti kamniški glavar niti kdo komisarjev. Mi se le čudimo, da so razni visoki gospodje včasih tako

od sile malenkostni. Zaradi nekaj slovenskih besed, ki bi jih utegnili slišati na veseličnem prostoru, bi vendar veliko vsenemško mišljenje nič ne trpelo. — Zmotili so se tudi tisti, ki so iskali med kranjskimi Nemci — kavaliirjev. Mi pa vemo, da bi prisostvovali pogrešenci povsod drugje, kjer bi viselo kaj vsenemških zastav, bi jih ne bodlo toliko slovenskih trobojnic in bi ne prodajali na vstopnicah narodnega koleka, če tudi se žive razni gospodje le od našega slovenskega davka. Dokler pa ima naša vlada še kaj tako čistih Nemcev, zapojemo lahko prav brez skrbi: Lieb' Österreich, magst ruhig sein!

V Domžalah prirede v nedeljo dne 27. avgusta Rokovnjače, veliko narodno igro s petjem na prostoru gosp. Ravnikaarja. Pred igro in med odmori svira iz prijaznosti domača godba. Sedeži I. reda so po 1 K, II. reda po 60 vin., stojišča po 40 vin. Začetek predstave ob 4. uri popoldne. Ves prostor je dobro pokrit, tako da se predstava vrši ob vsakem vremenu. Čisti dobiček namenjen je Ciril-Methodovi družbi in se preplačila hvaležno sprejemajo. Omenimo, da kamniški gostje lahko porabijo vlak ob 8. uri za povratek, popoldan je pa tudi lep peš-izlet do Domžal; zbirališče za te izletnike ob 1 uri v kavarni.

V Komendi praznuje slovesno tamošnje gasilno društvo svojo desetletnico. Ob tej priliki bodo posetila to slavnost tudi razna gasilna društva iz vse kamniške okolice. V novo otvorjeni gostilni „pri Mejaču“ se bode vršila popoldanska veselica z zelo zanimivim vspeedom. Pri veselici sodeluje kamniška mestna godba. Naj bi okoličanska društva dobrohotno uvaževala, da je od 2. do 3. ure sprejem došlih društev, točno ob 1/4 4. pa je defiliranje gasilnih društev pred Gasilnim domom, na kar odidejo vsa društva na veselični prostor. Vstopnina je za vsakega prosta. Kamniški izletniki se zbirajo ob 1. uri popoldan pri Fajdigi na Šutni.

Zahvala. „Cesarjeviča Rudolfa voj. vet. društvo“ v Kamniku zahvaljuje se vsem p. n. gg. dobrotnikom in prijateljem društva za vsa prejeta darila, kakor tudi za vse druge pripomočke o priliki praznovanja 75 letnice našega vladarja, da je tako moglo tem lepše proslaviti ta velepomembni dan. Priporoča se društvo tudi še nadalje vsem prijateljem in dobrotnikom za naklonjenost. **Odbor.**

Her mi ni bilo mogoče zaradi nepričakovanega odhoda posloviti se, kličem vsem svojim znancem in prijateljem krepek „Na zdar!“

Fran Bratoš, učitelj.

Stanje hranilnih vlog:
nad 1,200.000 K

MESTNA HRANILNICA V KAMNIKU

Rezervni zaklad:
nad 16.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. — Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kamniška z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.